

Arrest

nr. 306 771 van 16 mei 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat G. GASPART**
 Berckmansstraat 89
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruviaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat DETHIER *loco* advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker X en zijn echtgenote, verzoekster X verklaren de Peruviaanse nationaliteit te bezitten en hebben een verzoek om internationale bescherming ingediend op 28 november 2022.

1.2. Nadat vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoeker en verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 5 januari 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werden verzoeker en verzoekster gehoord op 21 juni 2023.

1.3. Op 23 november 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die de bestreden beslissingen uitmaken, werden op 28 november 2023 aangetekend verzonden naar verzoekers.

1.3.1. De bestreden beslissing ten aanzien van C. T. J. A. (verzoeker) luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. U was het hoofd van de afdeling veiligheid, gezondheid en milieu voor een mijnbedrijf. Hiernaast had u ook een opleidingsfirma in Piura, een carwash in Supe en was u vennoot in een exportbedrijf dat in de toekomst operationeel zou worden in de export van lucumavrutten. In 2019 en 2020 werden u en uw echtgenote, E. (...) M. (...) L. (...) D. (...) V. (...) (O.V. (...)), verschillende malen beroofd, waarna jullie besloten Lima te verlaten en naar Supe te gaan. U startte er in oktober 2020 een modern uitgeruste carwash op. Aangezien u voornamelijk in het mijnbedrijf moest werken, was het uw dochter L. (...) die de carwash beheerde. Eind november of begin december 2020 kwamen er voor het eerst twee personen langs om u af te persen. Ze vroegen bij uw dochter naar de baas. Ze zeiden u dat ze u kwaad moesten doen, maar dat ze u, omdat ze wisten dat u een goede persoon was, ook konden bewaken tegen betaling en vroegen hiervoor vijfhonderd soles. Op 22 december 2020 kreeg u een telefoontje van uw echtgenote. Ze wou weten wat u aan het doen was aangezien er afpersers gebeld hadden en haar verteld hadden wat u allemaal aan het doen was die dag. Diezelfde dag keerde u nog terug naar huis en zei u aan uw echtgenote wat er allemaal gebeurd was. Op 31 december 2020 kwamen de belagers nogmaals langs en vroeg u hen een week respijt om te kunnen betalen. In de eerste week van januari 2021 betaalde u hen de vijfhonderd soles. Eind januari 2021 was u nogmaals in de carwash. Ditmaal vroegen de afpersers u duizend soles in plaats van de vijfhonderd van eerder. U maakte hen wijs dat het niet goed ging met de zaak en u geen geld had. Desondanks stonden ze erop dat u zou betalen. Rond 10 februari 2021 kwamen ze nogmaals om geld vragen. U zei dat u eraan dacht om de carwash te sluiten. Ze antwoordden dat of u, of de zaak nu open of gesloten was, toch zou moeten betalen. Op 2 of 3 maart 2021 besloot u de carwash te sluiten.

Op 30 maart 2021 bracht u uw dochter L. (...) naar Lima. Onderweg werd u geïntercepteerd door een wagen die voor u stopte en moest u manoeuvreren om er weg te raken. Op 1 mei 2021 was u opnieuw in Lima. Nadat u uw dochters bij de nanny achtergelaten had, werd u door twee mannen op een moto benaderd. Ze scholden u uit en zeiden dat u moest betalen. Als u dat niet deed, zouden ze uw dochters, van wie ze wisten dat die bij de nanny waren, iets aandoen. Diezelfde avond ging u een aangifte doen bij de politie en zei u ook wat er de maanden voordien gebeurd was in de carwash. Op 6 of 7 juni 2021, op de terugweg van uw werk en onderweg naar de woning van uw familie, werd u weerom bedreigd door iemand op een moto. U reed door naar het politiecommissariaat, waar u nogmaals aangifte deed. Op 10 juli 2021 werd u bij het verlaten van uw woning achtervolgd door twee moto's. U passeerde een patrouillewagen van de Serenazgo (buurtpolitie) en liet dit aan hen weten, waarna ze u even begeleidde. Nadat de patrouille van de Serenazgo weer weg was, kwam een van de moto's terug en werd er een wapen op u gericht. U reed hen aan, waarna u nogmaals naar het commissariaat ging om aangifte te doen. Op 26 september 2021 was u samen met uw echtgenote en dochter in Lima om geld te innen. U werd echter met een pistool bedreigd, geslagen en beroofd. Er werd u gezegd dat u er zelf voor had gekozen om het moeilijke pad te bewandelen. Ook deze keer ging u aangifte doen. Op 27 september 2021 belde u naar uw moeder om te zeggen wat er gebeurd was en om mee te delen dat u naar Canada zou gaan. Zij overtuigde u echter om naar België te komen, waar zij reeds woonde. Op 11 oktober 2021 verliet u Peru samen met uw echtgenote en vier van uw vijf dochters op legale manier met het vliegtuig. Op 12 oktober 2021 kwamen jullie aan in België. Een maand hierna, rond 12 of 13 november 2021, vond een van de huurders van uw woning in Supe een dreigbrief die aan jullie gericht was. Hierin stond dat u de carwash weer moest openen, anders zou er aan u schade berokkend worden. Op 28 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in. In januari 2023 werd de huidige eigenaar van de lucumaplantages beroofd. U vermoedt dat de belagers dachten dat deze terreinen nog steeds van u waren en dat daarom de fruitopbrengst gestolen werd.

Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u voor uw leven en dat van uw gezin omwille van de personen die u eerder afgeperst hebben en ook omwille van de algemene onveiligheid.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: uw origineel paspoort uitgereikt op 8 juli 2021; vijf aangiftes bij de politie d.d. 18 juli 2020, 1 mei 2021, 10 juni 2021, 2 juli 2021 en 26 september 2021 waarin u verklaart meerdere malen beroofd, afgeperst en bedreigd te zijn; een foto van de dreigbrief van november 2021; verschillende nieuwsartikelen om de algemene situatie van onveiligheid in Peru aan te tonen; uw vliegtuigtickets en die van uw familie; verschillende aktes met betrekking tot uw bedrijf G. (...) P. (...); en verschillende eigendomsaktes.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigt dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de afpersing van eind november – begin december 2020 en de bedreigingen en incidenten nadien door onbekenden, die uiteindelijk de directe aanleiding voor uw vlucht uit Peru vormden.

Vooreerst legt u verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen af met betrekking tot de afpersing die u ten deel viel. In de door u neergelegde aangifte van 2 mei 2021 staat dat de afpersers voor het eind van de maand december reeds aan uw dochter zeiden om 500 soles te betalen voor bescherming. Op het CGVS daarentegen verklaarde u dat hierover in december niets tegen haar gezegd werd en dat de afpersers pas in januari tegen uw dochter zeiden dat er beschermgeld betaald moest worden (CGVS J. (...), p. 13). Na confrontatie herhaalde u louter dat het eerste incident in oktober was, uw familie in december ervan op de hoogte kwam, dat ze in december en januari met L. (...) spraken en in januari aan L. (...) zeiden dat het niet 500 maar 1000 soles zouden zijn (CGVS J. (...), p. 22-23). Het louter herhalen van een van beide versies kan niet weerhouden worden als rechtvaardiging voor een vastgestelde tegenstrijdigheid. Vervolgens verklaart u dat ze op 31 december 2021 terugkwamen om geld te eisen, waarna u een week respijt vroeg (CGVS J. (...), p. 13). Volgens uw echtgenote was dat evenwel tussen 28 en 30 december, maar absoluut niet op 31 december (CGVS E. (...), p. 6). Uit de door u neergelegde aangifte van 2 mei 2021 blijkt dat u twee weken respijt vroeg om te betalen, daar waar u volgens de versie van op het CGVS slechts een week vroeg (CGVS J. (...), p. 13). Hiermee geconfronteerd, zei u dat u hen in de eerste week van januari betaalde en dat ze misschien twee weken later of eind januari opnieuw om geld kwamen vragen (CGVS J. (...), p. 23). In de door u neergelegde aangifte komt echter duidelijk naar voor dat u twee weken respijt vroeg om te betalen en dat u het niet had over zij die twee weken na de betaling langskwamen. Het is bovendien vreemd dat uw echtgenote noch bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch bij de opmerkingen die ze nadien overmaakte, melding maakte van het feit dat de afpersers in januari 2021 terug langskwamen. Hiermee geconfronteerd, verklaarde ze dat dit was omdat ze enkel u opzochten en niet haar (CGVS E. (...), p. 10). Deze verklaring kan niet weerhouden worden aangezien dit de kern van uw vrees betreft en uw echtgenote zowel tijdens haar verklaringen bij de DVZ als bij haar rechtzettingen nadien gebeurtenissen vermeldde waarbij enkel u aanwezig was en zij niet. Het is ook niet aannemelijk dat u na een eerste poging tot afpersing er niet eens aan dacht om veiligheidsmaatregelen te nemen, camera's te installeren of privébewaking te contacteren (CGVS J. (...), p. 14). Dit komt nog onwaarschijnlijker over aangezien u verschillende familieleden had die bij de politie zaten (CGVS J. (...), p. 14) en uit de verklaringen van uw echtgenote blijkt dat u een van hen vaker contacteerde voor bewakingsopdrachten (CGVS E. (...), p. 8). Op basis van bovenstaande elementen kan er geen enkel geloof meer gehecht worden aan de pogingen tot afpersing omwille van het openhouden van een carwash.

Aangezien er aan de aanvankelijke afpersing geen geloof gehecht wordt, kan er ook niet langer geloof gehecht worden aan de bedreigingen nadien om u toch te doen betalen. Deze ongeloofwaardigheid wordt enkel nog versterkt door de tegenstrijdige verklaringen die u en uw echtgenote hierover afleggen. Aan het incident dat volgens jullie beiden op 30 maart 2021 plaatsvond, geven jullie een andere invulling. Zo was het volgens u een gele stationwagen die u de weg blokkeerde en zag u niet eens of de personen daarin uitgestapt zijn of met hoeveel ze waren (CGVS J. (...), p. 16-17). Volgens E. (...) ging het echter om een moto met daarop twee gewapende personen die bovendien trachtten de deur van jullie wagen te openen (CGVS E. (...), p. 7). In de aangifte van 1 mei 2021 maakte u dan weer duidelijk dat u twee personen zag uitstappen. Hoewel u de aangifte van 1 mei 2021 indiende naar aanleiding van alweer een incident diezelfde dag (CGVS J. (...), p. 10 en 16), is over dit incident, dat nochtans de rechtstreekse aanleiding zou hebben gevormd voor uw aangifte, in de aangifte evenwel helemaal niets terug te vinden. U repliceerde hierop door te stellen dat deze aangiftes slechts stukken papier waren, u liever had gehad dat de politie actie ondernam en dat er kop noch staart aan te krijgen is aan wat de politie in die aangifte noteerde (CGVS J. (...), p. 23). In tegenstelling tot wat u verklaart is deze aangifte wel op een heldere en duidelijke manier geschreven. Bovendien haalde u op geen enkel moment gedurende uw persoonlijk onderhoud aan dat er problemen waren geweest bij het indienen van die aangifte bij de politie. Bijgevolg ondermijnt dit de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent nog verder. Vervolgens vermeldde u bij de DVZ op geen enkele manier het incident in juni 2021 waarbij u door een persoon op een moto bedreigd werd. Hiermee geconfronteerd, ontkende u dit en zei u dat u dit wel degelijk vermeld had (CGVS J. (...), p. 23). Deze repliek vindt evenwel geen enkele steun in het administratief dossier. Bovendien maakte u geen enkele opmerking over uw eigen onderhoud bij de DVZ (CGVS J. (...), p. 2). Dat incident situeert u op het CGVS overigens op 6 of 7 juni 2021 en u verklaart bovendien dat er zich geen enkel ander incident voordeed in juni (CGVS J. (...), p. 17-18).

Volgens de door u neergelegde aangifte van 10 juni 2021 vond ditzelfde incident echter plaats op diezelfde dag. Na confrontatie bevestigde u louter dat dit hetzelfde incident was (CGVS J. (...), p. 23), maar geeft u geen enkele verklaring voor het verschil in data. Uit diezelfde aangifte blijkt dat de persoon op die moto bruusk remde en u hierdoor moest manoeuvreren. U zei daarin echter niets over een wapen dat bovengehaald werd en op u gericht werd, wat u wel aanhaalde tijdens uw persoonlijk onderhoud (CGVS J. (...), p. 10 en 18). Hierop zei u dat u dit wel aangehaald had (CGVS J. (...), p. 23-24). Het louter ontkennen van een van beide versies kan niet weerhouden worden als rechtvaardiging. Daarnaast dient nog opgemerkt te worden dat dit incident volgens u plaatsvond toen u van uw werk in de mijn terugkwam en langs R. (...) passeerde op weg naar huis (CGVS J. (...), p. 10 en 18), daar waar dit volgens uw echtgenote plaatsvond toen u van huis naar uw werk in de mijn reed (CGVS E. (...), p. 8). Wat betreft het incident dat in juli 2021 plaatsvond, dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote dit niet aanhaalde in haar onderhoud bij de DVZ. Hiermee geconfronteerd, stelde zij dat dit iets was waar ze niet op aanwezig was en dit iets was dat met u gebeurde (CGVS E. (...), p. 10). Deze verklaring kan, zoals reeds opgemerkt, niet weerhouden worden aangezien uw echtgenote zowel tijdens haar verklaringen bij de DVZ als bij haar rechtzettingen nadien gebeurtenissen vermeldde waarbij enkel u aanwezig was en zij niet. Op het CGVS zei u dat het incident in juli, waarbij u achtervolgd werd, plaatsvond op 10 juli 2021 (CGVS J. (...), p. 18). Uit uw aangiftes blijkt echter dat het door u beschreven incident zich op 2 juli 2021 voordeed. Hierop zei u louter dat u zich de exacte data niet herinnerde en deze in de aangifte vermeld staan (CGVS J. (...), p. 24). U zei op het CGVS dat u door twee moto's achtervolgd werd, met hierop telkens twee personen (CGVS J. (...), p. 18). Uw echtgenote daarentegen had het over slechts één moto met hierop twee personen (CGVS E. (...), p. 9). Vervolgens is het uiterst merkwaardig dat u op het CGVS verklaarde de kleur van de moto's niet te hebben kunnen zien omdat het te donker was (CGVS J. (...), p. 18). Toen u uw aangifte deed, verklaarde u evenwel dat de moto's rood en zwart waren. Hiermee geconfronteerd, antwoordde u dat zij u niet konden zien, maar u hen wel, dat u nog wist welke kleur helm de persoon achteraan had, maar niet meer wist welke kleur de moto's hadden. U herinnert zich evenmin wat u bij het opmaken van de aangifte vermeld heeft (CGVS J. (...), p. 24). Deze rechtvaardiging kan niet weerhouden worden. U zei op het CGVS op expliciete manier dat het te donker was om te kunnen zien welke kleur die moto's hadden. Dat u dit bij het opmaken van die aangifte wel geweten zou hebben, is dan ook niet aannemelijk. Vervolgens haalde u bij de DVZ aan dat u in augustus 2021 met een wapen bedreigd werd en hiervoor naar de politie ging (CGVS vragenlijst ingevuld bij de DVZ op 2 januari 2023, vraag 3.5). Op het CGVS vermeldt u dit incident niet en u legt hier ook geen aangifte van neer. U verklaarde ook over geen andere aangiftes te beschikken dan degene die u neerlegde (CGVS J. (...), p. 8). Hierop gewezen, ontkende u dat er toen een incident plaatsvond en zei u dat dit het incident van juni geweest moet zijn (CGVS J. (...), p. 24). Bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud maakte u echter geen enkele opmerking of correctie met betrekking tot uw onderhoud op de DVZ (CGVS J. (...), p. 2). Ook over het incident van 26 september 2021 leggen u en uw echtgenote inconsistente verklaringen af. U zegt dat ze die dag 1200 dollar stalen en iets minder dan 1000 soles, maar zeker niet meer dan 1000 (CGVS J. (...), p. 20). In de door u neergelegde aangifte verklaarde u dat dit 1200 dollar was en 1170 soles. Bij confrontatie zei u dat die 1200 dollar vaststond aangezien dat van uw moeder was en dat uw eigen geld rond de 1000 soles of meer was (CGVS Jose, p. 24). Uw verklaring dat het rond of meer dan 1000 soles was, staat haaks op uw eerdere verklaring dat het zeker niet meer dan 1000 soles was die van u afgenomen werd. Het aanpassen van uw eerdere verklaringen om die post factum te doen gelijklopen met de verklaringen in deze aangifte kan dan ook niet weerhouden worden. Bovendien verklaarde uw echtgenote dat ze enkel 1200 dollar van u afnamen en dat dit inclusief uw eigen geld was (CGVS E. (...), p. 9). In de dreigbrief die u neerlegde, en waarover u met geen woord repte bij de DVZ, staat dat, indien u niet binnen de zes uur zou reageren, u opgebeld zou worden. Echter, wanneer er naar de inhoud van deze brief gepeild werd, zei u hier niets over (CGVS J. (...), p. 22). U trachtte dit te rechtvaardigen door te stellen dat ze dan naar uw Peruviaans nummer gebeld zouden hebben, maar dat dit reeds afgesloten was aangezien u zich in België bevond (CGVS J. (...), p. 24). Dit kan echter niet verklaren waarom u hierover niets zei toen er u gevraagd werd wat er allemaal in die brief stond. Het is bovendien zeer merkwaardig dat, hoewel de afpersers zoveel over uw familie wisten, onder andere hoe uw vier jongste dochters er uit zagen, en waar ze op dat moment waren, wat u aan het doen was en waar u at (CGVS E. (...), 6), ze geen idee hadden dat L. (...), die de carwash uitbaatte, uw oudste dochter was (CGVS J. (...), p. 10) of dat u niet langer in het huis woonde waar ze de brief achtergelaten hadden (CGVS J. (...), p. 21-22). Uw repliek hierop was dat u zich gelukkig prijsde dat ze niet doorhadden dat L. (...) uw dochter was en dat de brief slechts enkele weken na uw vertrek toekwam en dat het goed mogelijk was dat u zich ergens anders in het land bevond omwille van werk (CGVS J. (...), p. 25). Dat u ergens anders was omwille van werk, kan zijn, maar uw echtgenote en dochters hebben het land samen met u verlaten en er woonden nu verschillende huurders in uw huis. Dit is iets wat de afpersers ook opgevallen moet zijn.

Wat betreft de diefstal van de lucumaoogst, plaatsten jullie dit in het verlengde van de problemen die jullie eerder hadden (CGVS J. (...), p. 22 en CGVS E. (...), p. 3). Aangezien er aan jullie eerdere problemen geen enkel geloof gehecht wordt, kan ook aan de redenen voor deze diefstal geen enkel geloof gehecht worden. Tot slot haalt u de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru aan in het kader waarvan u reeds viermaal het slachtoffer was van een gewapende overval, waarbij u toen telkens op het verkeerde moment op de

verkeerde plaats was (CGVS J. (...), p. 9, 11-12), en uw echtgenote éénmaal via het internet opgelicht werd (CGVS E. (...), p. 3).

Deze door u en uw echtgenote aangehaalde problemen met enkele onbekende (straat)criminelen zijn van louter gemeenrechtelijke aard en houden aldus geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Vervolgens heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u voor deze gemeenrechtelijke problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Peru – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Peru aanwezige lokale en/ of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Peru voor u sprake zou zijn van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit heeft u evenwel niet aangetoond. U diende voor de overvallen immers nooit klacht in bij de politie. U deed dit niet omdat dergelijke incidenten zich dagelijks in grote getale voordoen en de politie dergelijke zaken beschouwt als kleine gebeurtenissen waarvoor geen oplossingen zijn (CGVS J. (...), p. 12). Nochtans is het de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te verkrijgen tegen zijn/haar belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten en aan hen niet alle mogelijke informatie wordt gegeven over de omstandigheden waarin deze plaatsgevonden hebben, kunnen zij naar aanleiding hiervan geen onderzoek voeren om bewijzen te verzamelen tegen die belagers, zelfs al heeft men geen informatie over hen, en tegen hen vanzelfsprekend ook niet optreden. Uw echtgenote deed wel aangifte van de online oplichting, maar uit niets blijkt dat zij deze klacht verder opvolgde. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt dat de Peruviaanse politie haar politietaken naar behoren vervult. Zo treedt de politie op in situaties van geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, seksueel misbruik, moord, afpersing en andere gemeenrechtelijke feiten. De beschikbare informatie toont tevens aan dat, hoewel er hier ruimte is voor verbetering, in het geval de Peruviaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen. Zo worden corrupte politieagenten die betrokken zijn in criminele activiteiten, zelfs als ze een hogere functie hebben, vervolgd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Gelet op voorgaande bevindingen is het Commissariaat-generaal de mening toegedaan dat u niet alle redelijkerwijze van u te verwachten nationale mogelijkheden tot het verkrijgen van hulp en/of bescherming van de in Peru opererende veiligheidsinstanties heeft uitgeput en dat u aldus onvoldoende heeft aangetoond dat het verkrijgen van internationale bescherming voor u de enige overgebleven uitweg was.

Wat de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru betreft, merkt het Commissariaat-generaal verder nog het volgende op. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging Lichtend Pad.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru vallen onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviseerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam het Lichtend Pad nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaats vinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van het Lichtend Pad zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten kunnen niets aan bovenstaande argumentatie veranderen. Aan uw identiteit en nationaliteit, uw professionele bezigheden, uw eigendommen in Peru en uw reisweg wordt niet getwijfeld. De door u neergelegde aangiftes en dreigbrief werden hierboven reeds besproken. Dergelijke bewijsstukken zijn slechts bewijskrachtig indien ze ondersteund worden door coherente en consistente verklaringen, wat hier niet het geval is. De nieuwsartikels tonen enkel de algemene situatie in Peru aan, die op zich door het Commissariaat-generaal niet wordt betwist, en hebben geen betrekking op uw persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3.2. De bestreden beslissing ten aanzien van E. M. L. D. V. (verzoekster) luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent afkomstig uit Lima en beschikt over de Peruviaanse nationaliteit. Uw echtgenoot, J. (...) A. (...) C.. (...) T. (...) (O.V. (...)), was mijnningenieur, maar had ook een carwash in Supe. Op 22 december 2020 werd u door onbekenden opgebeld die u zeiden wat uw echtgenoot die dag allemaal gedaan had. Er werd u nog verteld dat mensen jullie kwaad wouden doen, maar dat jullie goede mensen waren en ze jullie zouden beschermen als jullie meewerkten. Ze gaven tevens een beschrijving van uw jongste vier dochters. Hierna belde u J. (...) op. Die avond kwam hij terug van de mijn en vertelde dat er in november 2020 afpersers langs geweest waren in de carwash. Ze zouden tegen betaling bescherming bieden. U was zeer bezorgd, waarna J. (...) besloot om deze mensen te betalen. In de laatste dagen van december 2020 kwamen ze nogmaals langs in de carwash. Uw echtgenoot vroeg hen wat tijd. Wat later, in de eerste week van januari 2021, betaalde hij hen vijfhonderd soles. Eind januari 2021 kwamen ze terug, maar ditmaal eisten ze duizend soles. Er werd aan de belagers gezegd dat jullie eraan dachten de carwash te sluiten, maar ze antwoordden dat jullie zelfs dan nog steeds zouden moeten betalen. Begin februari 2021 kwamen deze twee personen nogmaals geld eisen. Op 30 maart 2021 gingen jullie naar Lima om jullie dochter L. (...) af te zetten. Daar werden jullie tegengehouden door twee gewapende personen op een moto die de deur van jullie wagen trachtten te openen. Uw man reed toen weg door het rood en kon ontkomen. Op 1 mei 2021 waren u en J. (...) nogmaals in Lima. Bij het verlaten van een restaurant werden jullie benaderd door twee mannen op een moto. Jullie werden bedreigd met een pistool en er werd gezegd dat jullie nog een bedrag openstaan hadden. Indien jullie zouden betalen, zouden ze jullie dochters iets aandoen. Begin of midden juni 2021 werd uw echtgenoot onderweg naar de mijn nog eens tegengehouden, maar hij kon ontsnappen. In de eerste helft van juli 2021 was hij op de terugweg van de mijn toen hij in Lima passeerde en achtervolgd werd. Hij kwam een patrouille van de serenazgo (buurtpolitie) tegen, die hem een tijdje begeleidde. Nadat deze weer vertrokken waren, kwam de moto terug. J. (...) ontkwam aan hen en ging hierna naar de politie om aangifte te doen. Op 26 september 2021 was u samen met uw echtgenoot in Lima om huur te innen. Bij het verlaten van uw schoonmoeders huis werden jullie beroofd. De overvaller zei nog dat jullie het geld dat eerder gevraagd was, moesten betalen en ze spraken weer over jullie dochters. Op 11 oktober 2021 verliet u Peru op legale manier met het vliegtuig en op 12 oktober 2021 kwam u aan in België. Een maand na aankomst in België, in het midden van de maand november 2021, vond een van de huurders van uw woning in Supe een dreigbrief die aan jullie gericht was. Op 28 november 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in. In februari 2023 hoorde u van de huidige eigenaar van de lucumaplantages van uw echtgenoot dat ze beroofd werd. U vermoedt dat de dieven dachten dat deze terreinen nog steeds van jullie waren en dat daarom de fruitopbrengst gestolen werd.

Bij een eventuele terugkeer naar Peru vreest u voor uw leven vanwege de personen die uw familie afgeperst hebben.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw origineel paspoort, uitgereikt op 27 januari 2020, en de originele paspoorten van uw dochters A. (...), F. (...), E. (...) en M. (...), alle uitgereikt op 17 augustus 2021, neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die ter zake door uw echtgenoot, J. (...) A. (...) C. (...) T. (...), werden uiteengezet. In het kader van zijn verzoek werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

(...)

Derhalve kan ook ten aanzien van u niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook de door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op de voorgaande bevindingen. Uw identiteit en nationaliteit, alsook die van uw dochters, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De analyse van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus is identiek aan deze zoals weergegeven onder punt 1.3.1.

2. Over de rechtspleging

De verweerder is niet ter terechtzitting verschenen. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/5^{quater}, § 4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, alsook menen verzoekers dat er een beoordelingsfout voorligt.

Na een samenvatting van de motieven van de bestreden beslissingen en een uiteenzetting van het wettelijk kader voeren verzoekers aan dat zij volharden in hun relaas. Ze verwijzen naar een studie van het agentschap EASO aangaande het onderzoek naar de geloofwaardigheid van een relaas. Verzoekers voegen hieraan toe dat de bijgebrachte landeninformatie van verweerder aantoonde dat bendes in Peru een grote invloed hebben op het dagelijkse leven en zij zich schuldig maken aan onder andere afpersingen, bedreigingen en geweld. Indien men zou weigeren te voldoen aan een eis van een bende, stellen verzoekers verder, kan dit worden gezien als een daad van verzet wat aanleiding zou kunnen geven tot het vermoeden van deze persoon. Volgens verzoekers zou hun relaas geloofwaardig moeten worden geacht en zou hen het statuut van vluchteling moeten worden toegekend.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen.

3.2. Stukken

Verzoekers voegen geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoekers niet de minste toelichting geven op welke manier zij artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet geschonden achten.

In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissingen

3.3.4.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) er kan geen geloof worden gehecht aan de pogingen tot afpersing door onbekenden ten aanzien van verzoeker alsook niet aan de bedreigingen en incidenten. Verzoekers hebben verschillende tegenstrijdige en incoherente verklaringen afgelegd met betrekking tot deze elementen;
 - (ii) aangezien er aan de eerdere problemen geen enkel geloof werd gehecht, kan er betreffende de verklaringen aangaande de diefstal van de lucuma-oogst ook geen geloof worden gehecht;
 - (iii) de algemene onveiligheid en criminaliteit in Peru en de problemen die verzoekers hebben gehad met enkele onbekende (straat)criminelen zijn louter van gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. De beschikbare informatie toont aan dat de politie in situaties van gemeenrechtelijke feiten optreedt en hoewel er ruimte voor verbetering is, in het geval dat de Peruviaanse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen;
 - (iv) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Peru actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon zoals bedoeld in dit artikel;
 - (v) de neergelegde documenten kunnen niets aan de bovenstaande argumentatie wijzigen.
- Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.4.3. De commissaris-generaal oordeelde dat het verzoek om internationale bescherming van verzoekers, onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, volgens een versnelde procedure kon worden behandeld. Dit omdat verzoekers het grondgebied van het Rijk onrechtmatig zijn binnengekomen of hun verblijf op onrechtmatige wijze hebben verlengd en zij zich, aangezien de omstandigheden van hun binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebben aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. Verzoekers voeren in dit verband geen betoog in het verzoekschrift.

3.3.5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Verzoekers voeren aan te vrezen voor hun leven en dat van hun gezin omwille van de personen die hen eerder hebben afgeperst alsook omwille van de algemene onveiligheid in Peru.

3.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoekers geen elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekers in het verzoekschrift het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch dat zij geen concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande te verklaren of te weerleggen. Zij beperken zich ertoe te stellen dat zij volharden in hun relaas. De motieven van de bestreden beslissingen zijn echter draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij evenwel in gebreke blijven. Verzoekers gaan immers niet *in concreto* in op de motieven van de bestreden beslissingen, doch beperken zich louter tot het formuleren van algemene theoretische beweringen inzake het onderzoek naar de geloofwaardigheid van het relaas van een verzoeker om internationale bescherming. Hiermee doen zij echter geen afbreuk aan de vaststellingen en gevolgtrekkingen van de bestreden beslissingen, evenmin werpt hun algemene kritiek hier een ander licht op. De Raad sluit zich bijgevolg aan bij de pertinente en terechte motieven van de bestreden beslissingen, die als hier overgenomen worden beschouwd.

3.3.5.3. De Raad stelt voorts vast dat verzoekers geen verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.5.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekers niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie (administratief dossier, map ‘Landeninformatie’ en de aanvullende nota van de verweerder van 3 april 2024), blijkt dat in Peru geweld voorkomt dat voornamelijk de vorm aanneemt van kleinschalige gemeenrechtelijke criminaliteit. Daarnaast is er sprake van geweld tegen

vrouwen, het neerslaan van betogingen en sporadische confrontaties tussen de regeringstroepen en de restanten van de rebellenbeweging 'Lichtend Pad'.

Het merendeel van de geweldincidenten in Peru valt onder gemeenrechtelijk crimineel geweld dat niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïsoleerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Peru is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel er onder de naam 'het Lichtend Pad' nog steeds een gewapende beweging actief is in Peru en er soms incidenten plaatsvinden, is de rebellenbeweging over de jaren versnipperd geraakt en heeft ze zich voornamelijk toegelegd op de drugshandel. Daarbij laten de restanten van 'het Lichtend Pad' zich vooral opmerken door sporadische aanvallen op overheidstroepen.

Gelet op het voorgaande, besluit de Raad dat er voor burgers in Peru actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhoudsbezoeken kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd en evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

3.3.9. Waar verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET